

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XVII nr. 792

vineri 5 martie 1965

8 pagini 25 bani

CU ÎNCREDERE ȘI ENTUZIASM

Într-o atmosferă de puternic avânt creator, poporul nostru se pregătește să aleagă la 7 martie pe reprezentanții săi în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare.

Bogatul bilanț din cei patru ani care au trecut de la precedentele alegeri constituie un izvor de adâncă satisfacție și încredere în viitor pentru toți cetățenii țării. Înfăptuirea mărețului program elaborat de Congresul al III-lea al P.M.R., a planului de 6 ani, care se încheie anul acesta, ridică pe o nouă treaptă de dezvoltare social-economică țara noastră, în care socialismul a învins definitiv la orașe și sate. Fabricile și uzinele, minele și schelele, marile combinate și centrale electrice care împinzesc țara, gospodăriile agricole de stat, cooperativele agricole de producție, noile cartiere de locuințe și noile orașe, satele innoite, instituțiile de învățămînt și sănătate, de cultură și artă prezintă imaginea vie a României de azi, aflată în plin progres, cu o economie și o cultură înfloritoare, puse în slujba creșterii bunăstării poporului.

Manifestul Consiliului Național al Frontului Democrației Populare, sintetizând succesele obținute de poporul nostru în fărîngerea socialismului, înfățișează un tablou convingător al înfloririi economiei și culturii patriei. Realizăm în prezent într-o singură zi 9 200 tone de oțel, 8 000 tone de laminat și 5 300 tone de fontă, aproape 50 000 000 kWh energie electrică, 50 de tractoare, 60 de autocamioane și 100 de autobuze, peste 1 400 000 mp diferite țesături și 130 000 perechi încălțăminte. Fabricăm astăzi agregate, instalații, echipament industrial, a căror realizare era de neconceput în trecut. Industria modernă creată în anii regimului socialist este pirghia hotărîtoare care determină valorificarea largă a bogățiilor țării în folosul celor ce muncesc.

Încheierea procesului de cooperativizare socialistă a agriculturii a deschis căi largi pentru punerea în valoare a tuturor posibilităților de creștere a producției agricole. Pe ogoarele țării vor lucra în acest an 81 500 tractoare, 66 000 de semănători mecanice, 36 000 de combine pentru păioase care asigură un nivel ridicat de mecanizare a muncilor agricole. Zeci de mii de specialiști cu studii medii și superioare sprijină țărănimea în buna organizare a producției și executarea muncilor agricole după regulile științei.

Succesele obținute în dezvoltarea economică a țării au făcut posibilă creșterea an de an a veniturilor oamenilor muncii. Salariul real a fost în 1964 cu aproape 28 la sută mai mare decît în 1959.

Ca urmare a înfăptuirii sarcinii trasate de Congresul al III-lea al partidului a fost generalizat învățămîntul de 8 ani. Peste 3,5 milioane de elevi, practic toți copiii de vîrstă școlară, se află pe băncile școlilor. Întregul învățămînt, de la clasa I și pînă la terminarea facultății, este gratuit. Bugetul de stat pentru 1965 prevede pentru învățămînt suma de 6,7 miliarde lei, cu 565 milioane de lei mai mult decît anul trecut. Extinderea bazei materiale asigură continua dezvoltare a învățămîntului de toate gradele, lărgeste accesul la cultură al maselor. În perioada 1960—1965 se pregătesc pentru nevoile economice 280 000 de muncitori calificați, 97 000 de cadre medii de specialitate și 75 000 de ingineri, economiști, profesori, medici etc. Acest singur exemplu, la care ar putea fi adăugate multe altele, demonstrează în mod elocvent ce înseamnă aplicarea în fapt a drepturilor democratice în orînduirea socialistă.

Insemnatele realizări pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste se datorează muncii eroice, hărniciei și avîntului patriotic al clasei muncitoare, țărînimii și intelectualității, care urmează cu încredere politica partidului, politică profund științifică, bazată pe analiza temeinică a realității, pe cunoașterea adîncă a legilor obiective ale dezvoltării societății.

Înfăptuirea obiectivelor ultimului an al șesenalului pune fundament trainic noului plan cincinal în curs de elaborare, care va însemna un nou și important pas înainte în dezvoltarea economică a țării, în creșterea bunăstării poporului. La sfîrșitul acestui an nivelul producției industriale va fi de 2,25 ori mai mare decît în 1959, față de 2,1 cît prevedeau Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. În anii viitori se vor face tot mai puternic simțite efectele extinderii mecanizării muncilor agricole și fertilizării pămîntului cu ajutorul îngrășămintelor chimice, vor fi intensificate lucrările de hidroameliorații, irigații, terasări, vor fi puse în valoare noi terenuri agricole. Îndeplinirea planurilor economice de stat, mărirea venitului național creează noi posibilități pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural, al oamenilor muncii. În cursul acestui an vor sporii veniturile bănești ale populației, va crește în mod corespunzător volumul mărfurilor puse în vânzare prin comerțul socialist. O atenție susținută se va acorda dezvoltării și modernizării orașelor, îmbunătățirii condițiilor de locuit ale populației; se vor da în folosință în cursul anului 1965 încă 53 000 de apartamente cu un grad ridicat de confort. Pentru extinderea activității de ocrotire a sănătății publice, dezvoltarea învățămîntului, culturii, științei și desfășurarea altor acțiuni social-culturale sînt prevăzute fonduri de aproape două ori mai mari decît în 1959.

O dată cu avîntul forțelor de producție, cu extinderea, consolidarea și perfecționarea relațiilor de producție, socialiste, în procesul

(Urmare în pag. 6-a)

Ziua Femeii

În acest început de primăvară femeile din toate colțurile lumii sînt prezente la marea lor demonstrație de solidaritate. De pretutîndeni își dau mîinile, iar glasiurile lor se unesc în numele a tot ce întru-chipează pacea și prosperitatea, în numele celor mai nobile năzuințe ale umanității.

Vin la marea sărbătoare mare și soții, vîrstnice și tînere din Europa și Asia, de pe Continentul negru, din America și Australia, vin cu gîndul la viitorul copiilor lor, al căminelor lor pe care nu vor să le vadă întemecate de norii războaielor.

Vin la marea sărbătoare femei de toate profesiile — muncitoare în fabrici și uzine, pe ogoare, ingineri, medici, ziariste. Vin și dascălițe care și-au închinat viața și cele mai nobile idealuri OMULUI, opere pline de migală și de răspundere de a modela caractere, de a da frumusețe sufletelor, ascuțime minților.

Femeile din România se prezintă la marea sărbătoare însuflețite de minunatele realizări pe care poporul nostru le-a înfăptuit în anii liberi, de construcție pașnică. Multe din ele au cunoscut ororile războiului, urmările lui nefaste. Aceasta le în-

deamnă și mai mult să-și unească glasiurile cu ale milioanei de femei din lumea întreagă care cer ca viața oamenilor să fie ferită de tragedia măcelurilor, a foamei și mizeriei.

Învățătoarele și profesoarele din patria noastră, împreună cu toate mamele, nu pot să nu se gîndească, în această zi de solidaritate a femeilor de pretutîndeni, la soarta celor mici. „Copiii să nu cunoască grija zilei de mîine”, „Toți copiii să poată învăța carte”, „Fiecare copil să se bucure de copilărie” — acestea sînt gîndurile și îndemnul pe care le rostesc ele cu hotărîre.

Pentru că se simt firese date să apere viața celor mici, dreptul acestora la bucuriile și frumusețile copilăriei, la lumina științei de carte. Pentru că se simt răspunzătoare de viitorul copiilor, al aceluia care mîine vor trebui să ducă mai departe opera începută de vîrstnici.

În sufletele tuturor femeilor crește convingerea că glasiurile lor în apărarea păcii și dreptului la un trai fericit al întregii omeniri vor fi auzite și înțelese cu un insistent apel la rațiune și chibzuință atunci cînd se pun în cumpănă destinele popoarelor.

CLUJ

Minunatului peisaj al regiunii Cluj, străjuit de Munții Rodnei și Munții Apuseni, i s-au adăugat în anii regimului puterii populare noi și noi frumuseți, făurite de mina omului. Pretutindeni pe meleagurile regiunii te întâmpină siluetele impunătoare ale noilor întreprinderi, ale impunătoarelor blocuri de locuințe, ale edificiilor de cultură și artă, ale școlilor luminoase și spațioase.

În ansamblul progresului general al regiunii se înscriu la loc de cinste înfăptuirile în domeniul învățămîntului.

Lumina cărții a pătruns pînă în cele mai îndepărtate sate și catune, pînă în zonele cu case răslețite de munte. Acest lucru a fost posibil datorită extinderii considerabile a rețelei școlare. În regiune funcționează în acest an școlar 1329 de școli de cultură generală, din care 1282 școli generale de 8 ani și 47 de școli medii. Între anii 1961—1965 rețeaua școlilor de cultură generală a crescut cu 78 școli ge-

nerale de 8 ani și 15 școli medii. S-au înființat școli în localități de munte, în sate îndepărtate cum sînt Fintinița și Sălcuța (raionul Bistrița), Lemniu și Solomon (raionul Dej), Serind (raionul Huedin), Dumbrava (raionul Turda) etc. Au luat de asemenea ființă în acești ani școli medii, într-o serie de centre rurale sau cartiere muncitorești cum sînt: Prundul Birgăului, Teaca, Ileanda, Gîrbou, Mociu, Hida, Singeorz-Băi, Nimigea de Jos, Crasna, Iara, școlile medii nr. 15 și 16 din Cluj și altele.

Concomitent cu lărgirea rețelei școlare s-au asigurat și condiții materiale și didactice corespunzătoare. Numai în perioada 1961—1964 s-au construit în regiunea noastră 253 de școli, totalizînd 1330 de săli de clasă. Pentru aceste construcții s-au alocat 43 952 000 lei din fond central și peste 8 000 000 lei credite rambursabile. La înălțarea clădirilor școlare și-au adus

contribuția numeroși cetățeni dornici să asigure copiilor lor condiții optime de instruire și educare. Pentru dotarea școlilor cu mobilier și material didactic a fost alocată numai în acest an suma de 19 827 000 lei.

În prezent școlile de cultură generală din regiunea Cluj sînt frecventate de 206 024 elevi, cu 54 161 mai mulți decît în anul școlar 1959/1960 și cu 94 711 mai mulți decît în anul școlar 1938/1939. Instruirea și educarea tineretului școlar din regiune a fost incredințată unui număr de 11 011 cadre didactice, cu 3 979 mai multe decît în anul școlar 1959/1960. Pentru a răspunde tot mai bine cerințelor contemporane ale școlii, cadrele didactice își perfecționează continuu pregătirea ideologică-științifică și metodică, se străduiesc să fie la curent cu tot ce este nou în domeniul specialității lor. Din totalul cadrelor didactice din regiune, 1 698 sînt

înscrise în diferite forme ale sistemului de specializare și perfecționare profesională, la examenele de definitivare și la examenele pentru obținerea gradului I. Pe lângă aceasta, în vara anului trecut peste 1 500 de cadre au urmat diferite cursuri de perfecționare. Îndrumate de organizațiile de partid din școli, cadrele didactice muncesc cu rîvnă pentru instruirea și educarea comunistă a elevilor, dovedindu-se demne de încrederea și prețuirea pe care le-o acordă partidul nostru și întregul popor.

La orașe, la sate, în cătune, în case răzlețe de munte, copiii patriei noastre învață, se pregătesc să devină oameni de nădejde ai societății noastre socialiste.

ION BINDEA

Șeful secției de învățămînt a regiunii Cluj

GALAȚI

Alături de celelalte regiuni ale țării, regiunea Galați a cunoscut în anii puterii populare un ritm impetuos de dezvoltare, devenind mereu mai înfloritoare. În regiune s-a dezvoltat un puternic sector industrial, iar agricultura a cunoscut și ea succese însemnate. Paralel cu dezvoltarea industriei și agriculturii s-au dezvoltat neîncetat învățămîntul și cultura.

O mare atenție a fost acordată rețelei școlare, care a crescut de la an la an. Dacă în anul școlar 1959—1960 existau în regiunea noastră 263 școli de 7 ani, în acest an funcționează 455 școli cu clasele I-VIII. Numărul elevilor înscrși în prezent în învățămîntul general obligatoriu se ridică la 191.623 cu circa 100 000 mai mult decît în anul școlar 1956—1957.

Concomitent, o impresionantă extindere a cunoscut și învățămîntul mediu. Astfel, dacă în anul școlar 1950—1951 existau 12 școli medii, în 1959—1960 numărul lor a

crescut la 22, pentru ca în acest an școlar să funcționeze 29 școli medii. Trebuie subliniat faptul că asemenea școli au fost înființate în centre sătești cum sînt Ianca, Balșor, Pechea, Vidra, Insurăței etc.

O lărgă amplasare au luat-o cursurile serale și fără frecvență, în cadrul cărora numai în anul școlar trecut s-au pregătit peste 3 000 elevi.

Pentru a asigura cu cadrele necesare economiei specifice regiunii Galați, funcționează școli profesionale, tehnice și tehnice de maștri, al căror număr se ridică în prezent la 32. Dintre acestea amintim Școala profesională a Combinatului siderurgic Galați, Școala profesională de construcții din Brăila, Școala de tehnicieni hortiviticoli de la Odebești, Grupul școlar agricol din Tecuci etc.

Condițiile materiale ale școlilor s-au

îmbunătățit de asemenea de la an la an. În ultimii 4 ani s-au construit în regiunea noastră 1 157 săli de clasă, iar în acest an se vor mai da în folosință 203 săli de clasă și 21 laboratoare. Pentru dotarea cu mobilier a școlilor s-a cheltuit în anul 1964 suma de 9 300 000 lei, iar laboratoarele au primit material didactic în valoare de 3 000 000 lei. În acest scop în anul școlar în curs au fost prevăzute fonduri de 13 000 000 lei.

În bugetul Sfatului popular regional s-a alocat în total pentru nevoile școlilor în acest an suma de 237 568 000 lei, cu 27 000 000 lei mai mult decît în anul 1964.

Odată cu dezvoltarea învățămîntului a crescut și numărul cadrelor didactice din regiunea noastră. Dacă în anul școlar 1948—1949 existau 3 640 învățători și profesori, în prezent 8 031 învățători și profesori se ocupă de instruirea și educarea

copiilor oamenilor muncii din regiunea Galați.

Un motiv de mîndrie pentru învățămîntul din regiune îl constituie faptul că aproape 500 de cadre didactice din școlile gălățene au fost distinse cu ordine, medalia și titluri. Aceste dovezi de prețuire a celor ce muncesc în școli contribuie la sporirea efortului general în vederea ridicării în continuare a calității învățămîntului.

Însufleții de un cald patriotism, învățătorii și profesorii, toți oamenii școlii din regiunea Galați vor depune și în viitor întreaga lor capacitate, pasiune și dăruire în munca nobilă de pregătire a generațiilor de constructori ai socialismului și ai comunismului.

prof. T. NEJNERU

Șeful secției de învățămînt a regiunii Galați

MUREȘ — AUTONOMĂ MAGHIARĂ

Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară prezintă astăzi tabloul însuflețitor al entuziasmului creator al oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități, înfrățiți în munca pentru făurirea socialismului în patria noastră.

Alături de impresionante realizări obținute în dezvoltarea economiei regiunii, în anii noștri s-au obținut însemnate succese și în ce privește învățămîntul. Rețeaua școlilor de cultură generală a crescut neconținut, ajungînd să asigure școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară. Rețeaua școlilor medii a crescut la rîndul ei de la 16 unități în 1938 la 37 în acest an școlar. Raioanele în care în trecut nu exista nici o școală medie au astăzi trei-patru asemenea școli. Numai în ultimii 4 ani s-au creat școli medii noi la Deda și Subcetate — raionul Toplița, Band — raionul Tg. Mureș, Iernut și Rîciu — raionul Luduș, Zetea și Corund — raionul Odorhei, Dănești — raionul Ciuc etc.

A crescut an de an și numărul elevilor. În prezent, în școlile de cultură generală din regiunea noastră sînt cuprinși 142 814 elevi, față de 60 251 în 1938.

Grija partidului și guvernului pentru dezvoltarea învățămîntului este ilustrată de creșterea fără precedent a numărului de cadre didactice, a numărului de profesori cu calificare superioară. Dacă în anul 1938 existau în regiune 2 025 învățători și profesori, numărul acestora se ridică astăzi la peste 7 000.

În raport cu necesitățile economiei noastre socialiste în continuă dezvoltare a crescut în mod considerabil și rețeaua școlilor profesionale și tehnice care pregătesc muncitori cu înaltă calificare. Există în regiune 24 de astfel de școli, cu diferite profile, în care învață 10 169 elevi.

Statul nostru democrat-popular a investit sume mereu mai mari pentru dezvoltarea învățămîntului în regiune. Numai în ultimii 5 ani s-a alocat în acest scop aproape un miliard lei. Ca urmare

s-a dezvoltat neconținut baza didactică-materială a învățămîntului. În ultimii ani au fost construite circa 1 200 săli de clasă, iar școlile au fost tot mai larg înzestrate cu materiale didactice și mijloace audiovizuale de predare — televizoare, magnetofone, aparate de proiecție pe bandă normală și îngustă, diafilme, discuri etc. În același timp, a fost creată o filotecă didactică regională. Numai pentru material didactic uzual s-au cheltuit între anii 1956—1965 peste 18 milioane lei, iar pentru manualele școlare distribuite gratuit tuturor elevilor din clasele I—VIII s-a cheltuit pînă în prezent în regiunea noastră impresionanta sumă de 19 943 000 lei.

Toate aceste măsuri au determinat ridicarea nivelului calitativ al predării, al educației comuniste a elevilor. Pe bună dreptate se mîndresc cadrele didactice din regiune cu absolenții bine pregătiți pe care îi dau școlile medii „Papiu Ilarian”, „Bolyai Farkas” și altele din Tg. Mureș, Școala medie „Dr. Petru Groza” din

Odorhei, Școala medie nr. 1 din Reghin etc. La obținerea acestor rezultate a contribuit și faptul că, prin grija organelor de partid și de stat, un număr mare de cadre didactice au participat la învățămîntul ideologic, la cursuri de perfecționare profesională, la activitatea cercurilor pedagogice. Numai în vacanța care a precedat acest an școlar au participat la cursuri de perfecționare profesională peste 1 200 cadre didactice din școlile regiunii.

Însuflețite de grija pe care o poartă partidul, statul și toți oamenii muncii învățămîntului și slujitorilor lui, cadrele didactice din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară își sporesc neconținut eforturile pentru a răspunde cu cinste nobililor sarcini ce le-au fost încredințate.

PETRU POP

Șeful secției de învățămînt a Regiunii Mureș-Autonomă Maghiară

BANAT

Dacă un reporter și-ar propune să poasească numai cite o zi la toate școlile de cultură generală și profesionale din Banat i-ar trebui vreme îndelungată: nu mai puțin de 1 028 de zile, adică aproape trei ani. Numai numărul școlilor generale de 8 ani din orașele și comunele dintre Mureș și Dunăre se ridică la 806. Să ne oprim la cîteva din ele.

Iată-ne la Reșița, centru al siderurgiei și metalurgiei fierului. Pe malul Bîrzavei se află edificiile Centrului școlar profesional și tehnic care pregătește muncitori și tehnicieni pentru marile uzine reșițene. Condițiile de învățatură și de viață ale elevilor sînt din cele mai bune, procesul de învățămînt se desfășoară conform cerințelor tehnicii celei mai moderne. Întîlniți localuri de școală noi și luminoase și în Lunca Pomostului, și în lunca Bîrzavei, ca și la Bocșa sau la Anina, centre muncitorești învecinate.

În așezarea de mineri Dognecea există pe vremuri un cartier minieresc izo-

lat, zbatîndu-se în sărăcie. Acum, cartierul minieresc a înflorit. S-au construit case noi și s-a înălțat o clădire școlară modernă, cu săli de clasă iluminate fluorescent, înconjurată de un parc și dispunînd de un teren de volei.

Un drum mai către sudul regiunii ne duce spre lunca Dunării, cu locurile ei pitorești, cu vechi vestigii istorice. Trecem prin sate care au fiecare școala lui. Fapt obișnuit, ce nu mai are nevoie de subliniere. Dar comune cu 8 școli sînt mai puține. O asemenea comună este Sichevița. Iată, în rezumat, cronica ei școlară. În 1950 se inaugurează școala nouă din vatra satului și se înființează o școală în cătunul Crușevița. În 1954 se inaugurează și școala din satul Liborajdia, se deschid școli la Cîrșie și Valea Ravensca. În 1956 rețeaua școlară se extinde la Odăi și Valea Sichevița, iar în 1964 se construiește școală nouă în satul Gornea. În felul acesta, distanța cea mai mare pe care o au de parcurs elevii pînă la cea mai apro-

piată școlară s-a redus la doi kilometri. Să poposim și la Berzasca, așezare aflată în plină dezvoltare, care se mîndrește de 2—3 ani cu noua ei școală medie. Să ne oprim și în raionul învecinat, Orșova, unde putem vizita cele 21 de edificii școlare noi ridicate în ultimii ani.

Și asemenea edificii găsim pînă în raioanele cele mai îndepărtate ale Banatului. Mai mult încă: la Periam, Cenad, Biled, Dudeștii-Vechi, Deta, la Gătaia, Vinga, Peciul Nou, Receaș, la Curtici, Pecica, Mehadia, Grădinari și în alte comune școala medie a devenit o realitate pe care viața cotidiană a trecut-o de mult printre prezențele obișnuite. Ca să nu mai vorbim de școlile medii moderne din orașele regiunii — Timișoara, Aradul, Lugojul, Caransebeșul ș.a., sau din centrul muncitoresc Ofelul-Roșu.

Să încheiem vizita noastră prin regiune cu un popas la secția de învățămînt a sfatului popular regional. Aici, cîteva clocovente cifre statistice ne pot oferi o

perspectivă de ansamblu asupra învățămîntului local. Affăm astfel că în ultimii patru ani s-au înființat în regiune opt școli medii noi, numărul acestora ajungînd acum la 52. Rețeaua școlară a regiunii este deservită de 11 018 cadre didactice (cu 1 492 mai multe decît în 1961), care se îngrijesc de educația și instrucția a 204 062 elevi (față de 172 091 cîți erau acum patru ani). Între 1961—1964 au fost date în folosință 1 314 săli de clasă. Numai în 1964 s-a investit pentru construcții școlare suma de 8 243 000 lei. În acest an s-au cheltuit pentru mobilier 10 665 000 lei, pentru materiale didactice 2 911 000 lei, iar pentru manualele acordate gratuit tuturor elevilor din clasele I-VIII suma de 7 300 000 lei.

Toate acestea sînt o imagine grăitoare a griii abente care se acordă în țara noastră învățămîntului, a adevărului că la noi școala a devenit un factor de frunte al revoluției culturale.

SIMION DIMA

VOTĂM PENTRU...

...continua dezvoltare a școlii noi

Ziua alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare, ziua în care oamenii muncii de la orașe și sate aleg pe cei ce îi vor reprezenta în înaltele foruri ale vieții de stat și obștești, constituie de fiecare dată o sărbătoare a întregului nostru popor.

Mulți dintre cei propuși drept candidați în alegerile din acest an sînt cadre didactice — educatoarele, învățătorii, profesorii, directorii de școală — pedagogii cu merite deosebite în munca de pregătire a tinerei generații, în activitatea social-culturală. Pentru noi, cei ce lucrăm în învățămînt, aceasta este o mîndrie și în același timp un semn al înaltei prețurii de care se bucură astăzi în țara noastră slujitorii credincioși ai școlii.

De fiecare dată sărbătoarea alegerilor mă duce cu gîndul și în trecut, cînd învățătorii și profesorii, ca de altfel toți oamenii muncii, se luptau din răsputeri cu greutățile. Și de fiecare dată mă cuprinde din nou bucuria pentru marile realizări ale prezentului. Anii liberi au descătușat forțele creatoare ale pedagogilor, au dat aripi noi elanului lor, i-au mobilizat la o activitate intensă, în care priceperea și capacitatea lor sînt larg puse în valoare. Partidul și guvernul ne creează condiții pentru o muncă tot mai rodnică. În orice colț al patriei înțilnești școli moderne, al căror certificat de naștere a fost semnat în anii aceștia, vezi schele înălțîndu-se spre a da chip altor școli noi. Pretutindeni sînt unități de învățămînt înzestrate cu tot ce este necesar pentru instruirea și educarea tinerelei generații.

La 7 martie mă voi prezenta și eu în fața urnelor. Cu tot sufletul îmi voi da votul candidaților Frontului Democrației Populare, convinsă că acesta va fi un vot pentru continua dezvoltare a școlii noi, pentru viața tot mai prosperă a învățătorilor și profesorilor, pentru înflorirea patriei și bunăstarea întregului popor.

ELIZA PAVELIU
învățătoare emerită, direcțoarea Școlii generale de 8 ani nr. 132 București

...realizările de azi și înfăptuirile viitorului

Vreau să prezint în aceste rînduri două imagini de antiteză care explică clar, alături de atîtea alte imagini asemănătoare a-dînce semnificație pe care întregul popor o acordă alegerilor de la 7 martie.

Comuna Tilmaciu din raionul Sibiu figura în multe dintre lucrările scrise de economiștii burgezi drept „un exemplu de așezare rurală atrasă în cadrul unei activități industriale“. Această afirmație era argumentată prin faptul că, în urmă cu treizeci de ani, capitaliștii străini au construit în Tilmaciu o întreprindere de filatură și cîteva gateri.

Multe documente ale vremii arată care era viața locuitorilor acestei comune „atrasede în cadrul unor activități industriale“ de către regimul capitalist. Din scriptele directorului englez

George Dinwiddie, bunăoară, reiese că cei 450 de muncitori români ai întreprinderii „Românofir“ erau plătiți de aproximativ cinci ori mai puțin decît un lucrător textilist englez. Cît privește pe gateriștii de la întreprinderea elvețiană „Ofa“ sau de la cea condusă de italianul Fel-trevelli, aceștia nu aveau nici adăposturi omeneste, nici o cantină în care să poată primi o hrană caldă.

Și iată, acum, tabloul Tilmaciuului de astăzi. Întreprinderea „Firul roșu“ este o fabrică de interes republican, instalată în construcții cu o linie arhitecturală modernă și dispunînd de un utilaj cu înalt grad de automatizare. Gateriștii întreprinderii U.I.L. lucrează cu utilaje moderne, dispun de un complex social care le asigură condiții de viață dintre cele mai bune. Printre casele noi, spațioase care se înșiră de-a lungul străzilor pavate se înalță acum cîteva blocuri de locuiri cu patru etaje.

În Tilmaciu a început să pulseze și o puternică viață culturală: funcționează o școală medie cu secție serală și trei școli de 8 ani. Căminul cultural și cinematograful sînt sîtose din Tilmaciu: au primit numai în cursul anului 1964 peste 72.000 de spectatori.

Pentru toate aceste realizări, ea și pentru planurile de viitor, care prevăd transformarea Tilmaciuului într-un adevărat centru industrial și turistic, toți cei care muncim și trăim aici ne vom da cu entuziasm votul, la 7 martie, candidaților Frontului Democrației Populare.

CORNELIA SAVU
învățătoare la Școala de 8 ani din Tilmaciu, raionul Sibiu

...viața nouă, înfloritoare a patriei

În aceste zile, cînd țara întreagă se pregătește, ca pentru o mare sărbătoare, pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare, îmi apare parcă mai limpede în minte imaginea vieții noastre noi, semnificația faptelor pe care le trăim.

Îmi desfășor activitatea la Grupul școlar „Steagul roșu“ — una dintre cele mai mari instituții școlare din rețeaua învățămîntului profesional și tehnic din țara noastră. Aproape 2.000 de elevi sînt reuniți aici în cadrul a 4 școli de tip diferit — o școală profesională, o școală tehnică de muncitori, o școală tehnică de personal tehnic și o școală tehnică de maiștri. Amplasat pe un teren cu o suprafață de cîteva hectare, în mijlocul unui parc umbrat de copaci zvelți, cu clădiri cuprinzînd, pe lîngă săli de clasă, laboratoare și ateliere bine dotate, un complex social etc., grupul nostru școlar a fost pe drept supranumit „orașelul ucenicilor“.

Din rîndurile elevilor noștri s-au ridicat sute de frunți și evidențiate în întrecerea socialistă, inovatori a căror activitate a adus uzinei mari economii peste plan, maiștri conducători de sectoare de producție și tehnicieni deosebiți. Zeci de absolvenți ai grupului nostru școlar, care au dovedit o deosebită aplicație pentru studiu, au fost trimiși să urmeze, ca bursieri, cursurile institutelor politehnice, reîntorcîndu-se să lucreze în uzină ca ingineri.

Avînd continuu înaintea ochilor asemenea exemple vii, elevii noștri năzuiesc să ducă mai departe înfăptuirile înaintașilor lor. Condițiile de viață și învățătura de care dispun stimulează strădaniile lor iar activitatea noastră, a cadrelor didactice, a mun-

cătorilor, inginerilor și tehnicienilor uzinei, urmărește să le dea posibilitatea de a pătrunde cît mai adînc în tainele tehnicii moderne, ale automatizării complexe. De pe acum mulți dintre viitorii muncitori și tehnicieni pe care îi pregătește grupul nostru școlar se dovedesc capabili să facă față cu succes sarcinilor de producție.

Toate aceste fapte care vorbesc despre viața nouă a țării sînt nu numai o mărturie a celor realizate pînă acum, ci și o cheazăie a înfăptuirilor viitoare. Iată de ce vom da votul nostru candidaților Frontului Democrației Populare, cu hotărîrea de a munci alături de întregul popor, sub conducerea partidului pentru a făuri o patrie mereu mai bogată, mai fericită.

Ing. MIHAI TEMIAN
profesor emerit la Grupul școlar „Steagul roșu“ — Brașov

...minunata noastră orînduire socialistă

Am împlinit nu demult 18 ani și peste cîteva zile mă voi prezenta, pentru prima oară în viața mea, în fața urnelor. Îmi voi da votul candidaților Frontului Democrației Populare, căci toate cîte s-au realizat pînă acum în viața mea, tot ce îmi făgăduiește viitorul se leagă de minunata noastră orînduire socialistă.

Sînt elev în clasa a XI-a a Școlii medii din Segarcea. În curînd, după examenul de maturitate, voi da concursul de admitere în Institutul agronomic din Craiova, pentru a mă pregăti să devin un bun inginer agronom. Biografia mea este, după cum vedeți, o biografie obișnuită, asemănătoare cu a altor zeci de mii de tineri de pe întreg întinsul patriei. Ni se pare firesc să fie așa, căci asemenea biografii sînt astăzi o realitate a vieții noastre. Dar eu știu că n-a fost așa întotdeauna.

Părinții bunicilor mei au fost robi, bunicii mei au robotit toată viața și părinții mei și-au văgăuit tinerețea pe așa numitele „domezii ale coroanei“. Școală n-au învățat nici unii în copilărie; de abia în 1950 părinții mei au fost alfabetizați. Pe atunci li se părea că școala de 4 ani e o învățătură destul de înaltă pentru mine. Dar cînd am terminat-o, viața țării — și viața lor — se schimbaseră mult. Am mers mai departe la învățatură și am terminat și școala de 7 ani. Iar la capătul acesteia — deși, cum spuneau părinții, „neam de neamul nostru n-a ajuns cărturar“ — devenise firesc ca fiii argaților de odinioară să intre în școala medie. Și iată-mă în ultimul an al acestei școli.

Ai mei muncesc acum la gospodăria de stat. Locuim în case să-nătoase. Avem tot ce ne trebuie — hrană, îmbrăcăminte, mobilă, cărți. Iar pe părinții mei nu-i mai miră de fel faptul că eu am să ajung cărturar; e drumul pe care l-au urmat în anii aceștia nenumărați tineri din satele noastre. Ei s-au convins și se conving tot mai mult că și pentru fiii celor mai umili și mai disprețuiți în trecut se deschid astăzi porți largi pentru a deveni oameni de cultură.

Luptei partidului, care a făcut posibile aceste uriașe prefaceri în viața țării, îi închin primul meu vot, pe care îl voi da din toată inima, la 7 martie, candidaților Frontului Democrației Populare.

ALEXANDRU MARIN
elev la Școala medie din Segarcea, regiunea Oltenia

Partidul și statul asigură minunate condiții pentru dezvoltarea multilaterală a tinereții patriei.

Planificarea calendaristică

Intocmirea planurilor calendaristice anuale și trimestriale pentru fiecare clasă și la fiecare obiect de învățămînt reprezintă un bun mijloc de ridicare a calității predării, asigurînd parcurgerea ritmică a volumului de cunoștințe prevăzute în programele școlare.

Există însă, în acest domeniu, o serie de întrebări la care literatura pedagogică n-a dat pînă acum un răspuns clar. Ce trebuie să cuprindă planurile anuale? Ce rubrici sînt absolut necesare într-un plan trimestrial și de ce? Trebuie sau nu să se dea în plan și o caracterizare a clasei? Iată cîteva din aceste întrebări.

În cele ce urmează ne vom spune părerea asupra unor probleme legate de planificare pe baza unor cercetări inițiate în raionul nostru de către secția de învățămînt.

În ceea ce privește planurile anuale considerăm că acestea nu trebuie să cuprindă în nici un caz toate lecțiile, în ordinea lor firească, așa cum se procedea, de exemplu, într-un plan trimestrial. Ar fi, de bună seamă, o muncă inutilă, la nimic folositoare și, în același timp, o formă de supraîncărcare a cadrelor didactice. În practica școlilor din raionul nostru planurile anuale se întocmesc concis, sub forma unei schițe în care se indică repartizarea numărului de ore pe trimestre și activități, în funcție de structura anului școlar și se menționează limitele parcurgerii materiei (de la... pînă la...) așa cum va fi transmisă elevilor în cursul fiecărui trimestru. Întocmit în acest mod, planul anual poate constitui realmente o chează care conține programul vor fi realizate ritmic și integral și poate servi drept bază pentru alcătuirea planurilor trimestriale.

Pornind de la faptul că în predare trebuie să se țină seama nu numai de prevederile programei școlare, ci și de nivelul de cunoștințe al elevilor, secția noastră de învățămînt a recomandat ca planurile anuale să fie însoțite de o succintă caracterizare a nivelului de pregătire al clasei. O asemenea caracterizare permite să se stabilească în plan măsuri conforme situației reale. La clasele I nu se poate întocmi, firește, o caracterizare care să influențeze planul calendaristic. Învățătorii pot putea însă de la educatoarele unele date privitoare la copiii din această clasă, în special la particularitățile lor psihice. La clasele a V-a, o bună caracterizare cere, pe lângă studiul documentelor școlare (cataloge, condiții de clasă, dări de seamă etc.) și legătura cu învățătorul care a predat la clasa a IV-a, în timp ce la clasele a IX-a, alcătuită din elevi proveniți din mai multe școli, pe lângă cercetarea situației școlare a acestora (foi matricole, lucrări la concursul de admitere etc.) este bine să se dea în primele ore de curs lucrări de control. Rezultatele acestora, fără să se treacă în catalog, pot constitui un bun temel pentru caracterizarea elevilor la începutul trimestrului I.

Nu este indicat, desigur, să se folosească rețete pentru alcătuirea caracterizărilor. Este clar însă că aceste caracterizări trebuie să fie concise și substanțiale și că din ele nu pot lipsi unele elemente cu caracter orientativ: componența clasei, interesul manifestat de elevi pentru obiect, rezultatele la învățătură (sub raportul promovabilității și al calității cunoștințelor), lipsurile tipice și cauzele lor, măsuri pentru înlăturarea acestora și pentru continuarea ridicării a nivelului de cunoștințe al elevilor.

O problemă mult controversată este aceea a rubricărilor planurilor. Socotim că modelul recomandat de Pedagogia apărută la E. D. P. (1964, pag. 195) cuprinde și cerințe care nu sînt absolut necesare (de exemplu, scopul lecției, metodele de predare). Este destul de dificil pentru cadrele didactice, fie și cele mai experimentate, să consemneze cu rigurozitate științifică,

pentru o perioadă de timp mai îndelungată (un trimestru), scopul urmărit la fiecare lecție și metodele folosite în predare. Un învățător, de pildă, ar trebui să formuleze deodată scopurile celor aproximativ 350 de lecții pe care le va predă în trimestrul I. Nu-i de mirare că cei care au încercat acest lucru n-au izbit. Nu e ușor să faci, mai cu folos, ca aceste cerințe de bază să fie în atenția învățătorilor și profesurilor atunci cînd se pregătesc pentru fiecare lecție?

Din practica școlară rezultă că ridică destule probleme conținutul rubricii „Cuprinsul (capitol, subcapitol, lecție)”. Unele cadre didactice manifestă tendința greșită de a transcrie aici programa sau tabla de materii de la sfîrșitul manualului, reducînd astfel planificarea calendaristică la un act formal, mecanic. Intocmirea planului trebuie să fie însă un act de concepție. În anumite cazuri, în funcție de situația clasei sau de situația generală, profesorul are libertatea de a schimba ordinea unor lecții din programe sau manuale. De exemplu, considerăm bună orientarea învățătorilor de la clasa a IV-a din raionul nostru care au predat lectura literară „George Enescu” la începutul trimestrului I, în timpul desfășurării Festivalului „George Enescu”, și nu în trimestrul al II-lea, cum se prevede în manual, contribuind prin aceasta la sporirea eficienței lecției.

Unele cadre didactice consideră rezolvată problema includerii în plan a unor lecții prin formulări generale, cum ar fi: „compunere”, „recapitulare”, „exerciții” etc., fără nici un fel de precizare. Credem că și acesta este un procedeu formal, care trebuie să fie înlăturat, stabilindu-se pentru fiecare lecție un subiect precis din materialele respective (titlu, compuneri, tema recapitulării, felul exercițiilor etc.).

Păreri contradictorii se fac auzite și în legătură cu precizarea în plan a tipului fiecărei lecții. Noi socotim că o asemenea precizare este necesară întrucît, deodată, la folosirea unei tipologii variate, asigurînd astfel înlăturarea monotonei, o mai mare eficiență a lecțiilor și, deci, o mai temeinică însușire a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor de către elevi.

Deși, în aparență, rubricile „Numărul de ore” este ușor de completat, experiența arată că și aici se pun unele probleme. În cadrul numărului total de ore afectat pentru predare, învățătorii și profesorii au posibilitatea să modifice — în funcție de nivelul de pregătire al elevilor și de dificultățile întâmpinate în parcurgerea materiei — numărul de ore pentru anumite capitole, evitînd însă exagerările. De pildă, programa de matematică pentru clasa a VIII-a prevede 20 de ore pentru fracțiile algebrice și același număr de ore pentru ecuații. Într-una din școlile din raionul nostru, profesorii de specialitate au planificat numai 18 ore pentru fracțiile algebrice, afectînd cele două ore rămase predării ecuațiilor. Măsura se explică prin faptul că ecuațiile sînt mai greu accesibile elevilor, iar fracțiile algebrice pot fi incluse și în ecuații.

Mențiunile în rubrica „Date calendaristice” se fac în chip diferit: majoritatea profesorilor stabilesc ziua exactă pentru predarea fiecărei lecții, în timp ce unii menționează numai săptămîna în care se vor predă lecțiile respective. Ambele situații pot fi acceptate.

Socotim că prezența rubricilor „Material didactic” și „Teme pentru acasă” este absolut necesară. În practică se ivesc însă unele dificultăți pentru înlăturarea căroră experimentăm acum un procedeu ce pare să fie primit favorabil de cadrele didactice. Astfel, am recomandat ca aceste două rubrici să fie completate integral numai pentru lecțiile unde există certitudinea că se va folosi materialul didactic menționat și se va

da ca temă pentru acasă ceea ce s-a propus dinainte. Pentru celelalte situații, completarea se realizează pe parcurs, cu cîteva zile înainte de predarea lecției respective (nu însă chiar în ziua predării lecției, deoarece aceasta duce la improvizație). Procedăm așa întrucît, confruntînd în mai multe școli planurile trimestriale ale unor cadre didactice cu lecțiile ținute, cu caietele de teme ale elevilor am observat o lipsă totală de concordanță între acestea. E și firesc: ivirea unor elemente noi care nu pot fi prevăzute la începutul trimestrului (aprovizionarea școlii cu noi materiale didactice, sau necesitatea de a înlătura aglomerarea elevilor pe teme scurte la diferite obiecte îl determină pe profesor să schimbe ceea ce a prevăzut inițial în plan. Bineînțeles însă că nu poate fi acceptat procedeu de a înscrie în rubrica materialului didactic „precizări” de felul: „Dustrații”, „tablou”, „diafilm”, „plasa”, „hartă” ș.a., fără să se scrie concret titlul fiecărui material, după cum nici în rubrica temelor pentru acasă nu pot fi acceptate notații ca: „De învățat”.

În ceea ce privește rubrica „Observații”, controlul efectuat în școli a dovedit că ea nu este folosită decât în mică măsură de cadrele didactice. Or, completarea acestei rubrici este și ea necesară, condiționată fiind de necesitatea parcurgerii ritmice a materiei, precum și de unele situații neprevăzute în activitatea la catedră (reluarea unor lecții, suspendarea din cauze obiective a unor ore etc.). De asemenea în această rubrică se pot face și mențiuni cu privire la dificultățile întâmpinate în predare, care să servească la o mai bună întocmire a planurilor viitoare.

În general, deci, după părerea noastră, rubricile unui plan calendaristic ar trebui să se refere la cuprinsul predării (capitol, subcapitol, lecție), la tipul de lecție, la numărul de ore, la datele calendaristice, la materialul didactic, la temele pentru acasă. În includere ar fi necesară rubrica „Observații”. Sînt totuși cazuri cînd, în funcție de specificul obiectului, se simte nevoia introducerii unor rubrici în plus sau a eliminării altora. De exemplu, în planurile multor profesori de limbă română intervine și rubrica „Lectura în etape de clasă” în schimb la educația fizică, unde nu se dau teme pentru acasă, rubricile privitoare la aceste teme nu și are sensul.

În sfîrșit, o ultimă problemă: în cite exemplare trebuie scrise planurile calendaristice? În ce ne privește am ajuns la concluzia că este suficient un singur exemplar, care să fie predat școlii cel mai tîrziu la prima oră de curs a fiecărui început de trimestru. După discutarea planurilor în comisiile metodice, după viza responsabilului acestei comisii și aprobarea conducerii școlii (de regulă, în primele zile ale trimestrului), planurile se restituie cadrelor didactice, care au obligația de a le prezenta la un eventual control.

În ultimul timp, preocuparea secției noastre de învățămînt pentru problemele legate de planificarea calendaristică a dus la rezultate pozitive. Apar din ce în ce mai rar neajunsuri ca alcătuirea unor planuri identice la clasele paralele, neparcurgerea la timp a materiei, folosirea unui singur tip de lecție (cel de comunicare) ș.a. Este, de bună seamă, o dovadă că învățătorii și profesorii privesc cu interes și simț de răspundere această sarcină didactică, vîzînd în planurile calendaristice nu simple formalități, ci un instrument util, absolut necesar pentru buna desfășurare a activității instructiv-educative.

Prof. T. NOVAC
inspector șef
la Secția de învățămînt
a raionului Grivița Roșie

Prof. V. VELICAN
șeful cabinetului pedagogic
din raionul Grivița Roșie

Problemele de matematică

În înarmarea elevilor cu priceperea de a rezolva rapid și bine problemele de matematică un rol deosebit de important îl joacă modul cum îi obișnuim să studieze aceste probleme, ca și modul cum le formăm capacitatea de a analiza dacă judecățile formulate de ei atunci cînd trec la rezolvare sînt întru totul juste, corespunderă realității și adevărului științific.

Punctul de plecare poate să-l constituie aici, în general, un șir de judecăți din care elevul, pe baza analizei, va trebui să le separe pe cele adevărate de cele false. Dacă îl vom obișnui să facă acest lucru, el nu se va lăsa furat de aserțiunea judecății, ci va pătrunde în profunzime, în esența ei și astfel va putea s-o confirme sau s-o infirme după cum e cazul.

De exemplu, putem pleca de la astfel de afirmații: cubul are 12 muchii; o pompă funcționează cîte 30 de ore pe zi; dreptunghiul este un paralelogram cu un unghi drept. Analizînd aceste trei judecăți, elevul va constata că prima și ultima corespunderă realității, pe cînd cea de a doua este în contradicție cu realitatea: o zi avînd doar 24 de ore, nu se va putea lucra în nici un caz 30 de ore pe zi. După ce i-am obișnuit pe elevi să facă distincție între o judecată adevărată și una falsă, putem trece gradat la probleme interesante, atractive, care să le solicite din plin gîndirea. Foarte indicate sînt în această privință problemele cu caracter de ghicitoare, care captează integral interesul elevilor și a căror rezolvare le dă evidente satisfacții. Nu credem, de exemplu, să existe elev care să nu fie tentat să rezolve problema următoare: Într-un pachet avem trei feluri de bomboane. Care este numărul cel mai mic de bomboane pe care trebuie să le scoatem din pachet pentru a avea neapărat cel puțin două bomboane de același fel? La început problema aceasta pare a ridica mari dificultăți. Analizînd-o atent, însă, elevii își dau seama că scoțînd două bomboane, ele pot fi de feluri diferite; scoțînd trei bomboane, de asemenea, pot fi și acestea de feluri diferite și numai scoțînd patru bomboane, chiar dacă trei din ele sînt de feluri diferite, a patra, în mod obligatoriu, va fi de unul din cele trei feluri de bomboane existente. Asemenea analize dezvoltă gîndirea logică a elevilor, le formează deprinderea de a studia temeinic probleme.

Foarte indicate în acest scop sînt și sofismele și paradoxurile matematice, întrucît îi obligă pe elevi să analizeze profund decățiile formulate de ei sau de alții și, în același timp, îi învață să găsească în judecăți greșelile care i-au dus la concluzii absurde. Le putem da bunăoară un asemenea exemplu: considerînd identitatea: $a^2 - a^2 = a^2 - a^2$ în care a este un număr oarecare, putem obține: $a(a-a) = (a+a)(a-a)$, de unde împărțînd ambii membri prin $(a-a)$ obținem: $a = a + a$, deci un rezultat absurd. Dar important este nu numai ca elevul să sesizeze absurditatea rezultatului obținut ci, mai ales, să vadă de unde provine eroarea. Îndrumat just el își va da seama că identitatea dată se rezumă, chiar din forma inițială, la relația $0 = 0$. Sau, în forma ei ulterioară, va înțelege că nu putem efectua împărțirea prin $(a-a)$, împărțirea prin zero neavînd sens.

Procedee asemănătoare putem folosi și la geometrie. De exemplu pe baza unei construcții greșite se poate arăta că un unghi obtuz este egal cu un unghi drept. În astfel de cazuri este necesar să cerem elevilor să sesizeze unde este greșeala în construcție și care trebuie să fie construcția corectă.

Punîndu-i pe elevi în situația de a analiza profund judecățile, de a găsi elementele false strecurate în conținutul lor, îi obișnuim să pătrundă în mod logic în esența legăturilor dintre elementele problemei, într-un cuvînt, le formăm deprinderea de a studia probleme.

Prof. VASILE CIOBANU
Rîșnov — regiunea Brașov

Analiza lucrărilor trimestriale

Pentru a spori eficiența orelor de analiză a lucrărilor scrise se cere în primul rînd să le pregătăm atent. Studiul și verificarea temeinică a fiecărei lucrări, notarea lor în funcție de cerințele programelor școlare, gruparea pe categorii (după valoare și note), clasificarea erorilor (specifice și tipice, întîmplătoare sau frecvente, grave sau neînsemnate, de fond sau de formă etc.) — iată numai cîteva din etapele pregătirii analizei lucrărilor scrise. Este bine ca această analiză să aibă loc în ora imediat următoare celei în care a avut loc teza, pentru ca elevii să fie încă în „atmosfera” subiectelor pe care le-au tratat.

Ce să cuprindă analiza? Cred că trebuie să se înceapă prin aprecierea generală a lucrărilor și prin evidențierea elevilor care au obținut note bune și foarte bune. Dacă o lucrare de matematică, bunăoară, iese din comun prin eleganță, simplitate și logică, este bine să fie reprodușă la tablă, în clasă, de autorul ei, spre a fi cunoscută de toți elevii. Trebuie să analizăm și lucrările mai slabe, cu multe greșeli (fără a numi încă pe autorii acestora), ca și celelalte lucrări, comentînd greșelile tipice, care trebuie să rețină atenția. Al treilea moment al analizei l-ar putea constitui refacerea cu clasa pe tablă (dacă lucrarea se pretează) a subiec-

telor date. Unii profesori merg și mai departe, cerînd elevilor care au obținut note slabe și mediocre să-și reface acasă lucrarea, drept temă scrisă.

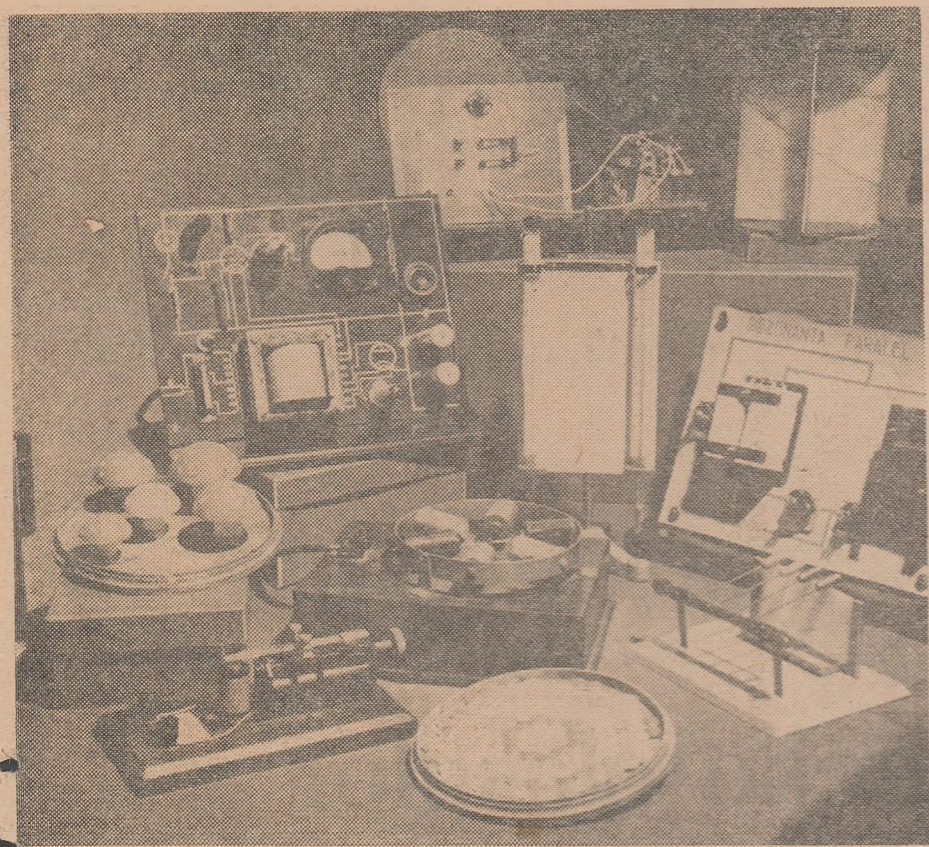
De abia acum, în al patrulea moment al orei, este bine să aibă loc predarea lucrărilor, ca și anunțarea notelor obținute, însoțită de succinte comentarii în legătură cu fiecare din ele și înregistrarea notelor în catalog.

Eficiența analizei crește dacă profesorul a dovedit atenție în consemnarea observațiilor, în corijarea greșelilor la fiecare lucrare. Bine fac, de exemplu, acei profesori care nu se mulțumesc doar să pună semne, uneori de neînțeles pentru elevi, în dreptul greșelilor; corectarea acestora este desigur mai de folos decît simpla subliniere sau semnul de întrebare. Este indicat și procedeu de a încheia verificarea fiecărei lucrări cu scurte „note de constatare”, în care se enumeră succint lipsurile din pregătirea elevului în raport cu cerințele programei școlare, spre a se atrage atenția acestuia și a părinților lui.

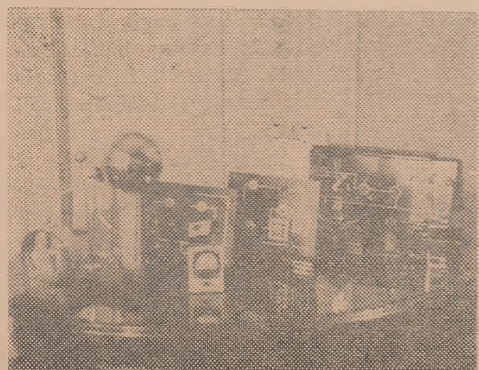
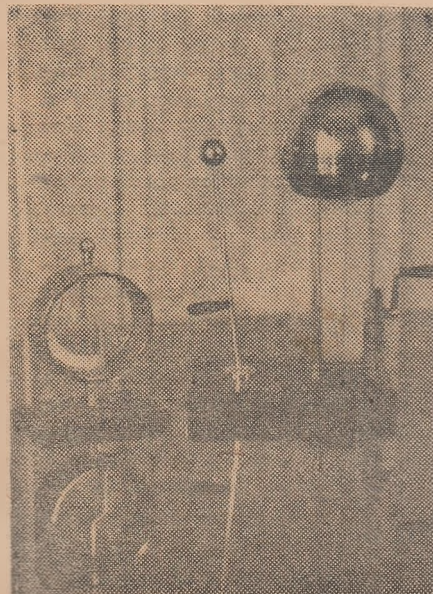
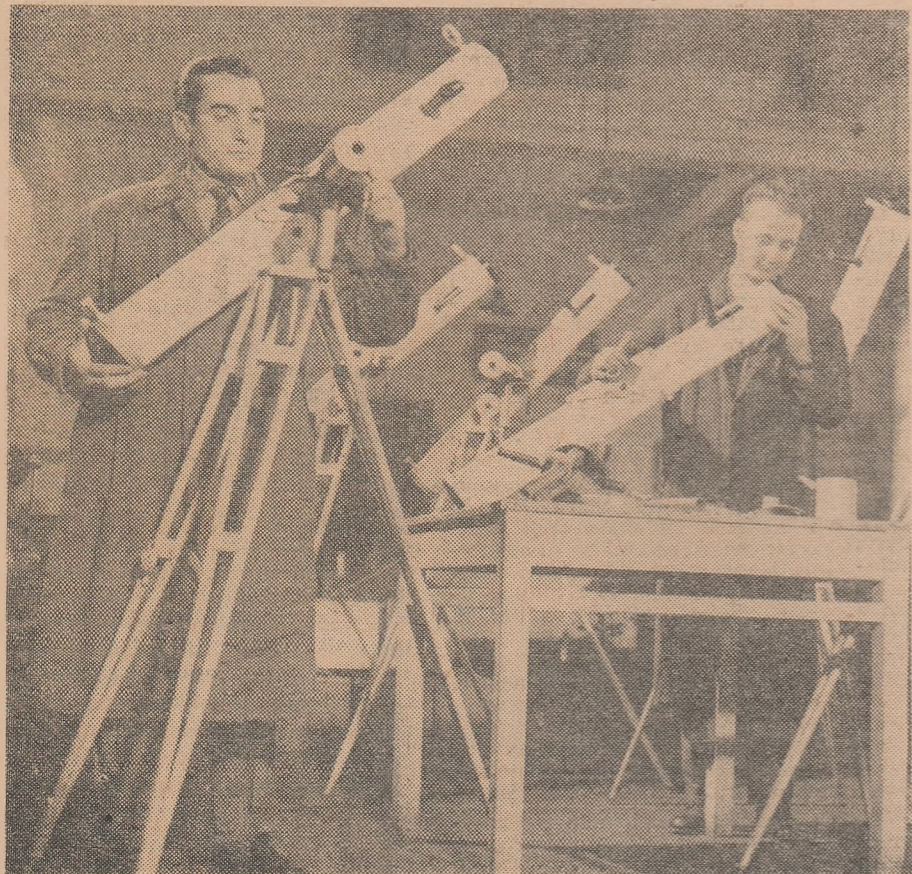
Analiza lucrărilor scrise este un moment important din procesul complex de cunoaștere a elevilor și de influențare a lor și ca atare trebuie tratată cu toată atenția.

M. FILIPOIU
inspector metodic

Produse ale I. M. D.

Cunoscute și apreciate în școlile din întreaga țară, produsele I.M.D. se îmbunătățesc an de an datorită strădaniilor colectivului întreprinderii, marcând o linie ascendentă atât în ceea ce privește varietatea și valoarea practică a sortimentelor cât și în privința calităților funcționale și a finisajului. Cliseul de sus oferă o imagine a varietății sortimentelor produse de I.M.D., începând cu jocurile pentru preșcolari și terminând cu aparate pentru demonstrarea unor legi și principii pe care le studiază elevii clasei a XI-a.

În fotografia:

Sus — se verifică și se reglează un nou lot de telescoape didactice.

Stînga — generator electrostatic cu bandă.

Dreapta — trusă pentru lucrări practice de chimie.

FORMAREA NOȚIUNILOR GRAMATICALE

Ca și în cazul altor discipline, și în domeniul gramaticii procesul de formare a noțiunilor începe prin cunoașterea notelor definitorii mai apropiate de înțelegerea elevilor. De exemplu, elevii din clasa a III-a (clasă în care se predă pentru prima dată definiția substantivului) n-ar putea să-și însușească dintr-o dată toate elementele acesteia. De aceea definiția cuprinde doar generalizarea elementelor cunoscute (nume de ființe și lucruri), celelalte rămânând să fie cunoscute treptat în clasele următoare: în clasa a IV-a se adaugă nume de stări sufletești, în clasa a VI-a nume de însușiri și relații. Aceeși cale o parcurge procesul de definire a verbului: elementul „existență” din diferența specifică se introduce abia în clasa a VI-a, deși primele elemente din definiția verbului se dau încă din clasa a III-a. Acest proces de acumulare treptată a elementelor definitorii, pe bază de analiză și sinteză, corespunde procesului de formare a noțiunilor conform principiului de la simplu la complex.

Fazele procesului de însușire a definițiilor gramaticale implică respectarea a două cerințe importante. Prima este aceea de a ține seama de elementele definitorii cunoscute la un moment dat și de elementul nou care se adaugă, cu reliefarea ultimului. Astfel, însușirea completă a definiției implică stabilirea continuă a unor legături între elementele vechi și cele noi. A doua cerință impune ca definiția aceleiași categorii gramaticale predată la diferite clase să aibă un caracter pe cât posibil mai unitar, să acopere variații prea mari de formulare, care i-ar deruta pe elevi. Să analizăm din acest punct de vedere câteva definiții gramaticale.

Prima definiție a subiectului este comunicată elevilor în forma „Partea de propoziție care arată despre cine sau despre ce se vorbește în propoziție se numește subiect”. În clasa a IV-a, se adaugă la această definiție partea „principală”. În clasa a V-a definiția ajunge la formularea: „Partea principală de propoziție despre care se spune ceva cu ajutorul predicatului se numește subiect”. Se evidențiază astfel legătura dintre subiect și predicat. Până aici definițiile au început cu definitorul. În clasa a VI-a definiția începe însă cu definitul: „Subiectul este partea principală a propoziției care arată despre cine sau despre ce se spune ceva cu ajutorul predicatului”. Deci, elevii trebuie să învețe o formulare cu totul nouă. Ce se întâmplă în clasa a VII-a? Se revine la formularea din clasa a V-a,

numai că de data aceasta se începe cu definitul și nu cu definitorul: „Subiectul este partea principală a propoziției despre care se spune ceva cu ajutorul predicatului”. În clasa a VIII-a se dă o nouă formulare, introducându-se relația cu predicatul verbal și numele predicativ: „Subiectul este partea principală a propoziției care arată cine face acțiunea exprimată de predicatul verbal sau cui i se atribuie o însușire exprimată prin numele predicativ”. Observăm că începând din clasa a IV-a, elevii învață în fiecare an o nouă formulare a definiției subiectului. Efortul care li se cere pentru a le memora ar fi justificat dacă ar fi cerut de elementele definitorii noi. În cazul analizat diferența de formulare de la unele clase — de exemplu, clasele a IV-a, a V-a, a VI-a, a VII-a — nu constă în adăugarea unor elemente noi, ci în schimbarea ordinii părților principale ale definiției (definitul și definitorul) sau a elementelor din diferența specifică.

În definițiile predicatului apar mai puține fluctuații. Totuși, se remarcă și aici câteva. În clasele a III-a, a IV-a și a VIII-a, în diferența specifică se folosește formularea „care arată ce se spune despre subiect”. În clasele a V-a, a VI-a și a VII-a intervine formularea „ce face, ce sau cum este subiectul”. În afară de aceasta, în definiția folosită în clasa a VI-a este cuprinsă și nota „cine este” (subiectul) care nu apare în definiția folosită în clasa a VII-a, dar figurează din nou în definiția folosită în clasa a VIII-a. Este greu de înțeles pentru ce se suspendă timp de un an această notă. Ca și în cazul definiției subiectului, până în clasa a VI-a definițiile încep cu definitorul — și anume cu genul proxim — iar din clasa a VI-a cu definitul.

Variațiile întâlnite în formularea definițiilor subiectului și predicatului nu apar în formularea definițiilor atributului și complementului. Aici notele noi sînt introduse treptat, ceea ce permite stabilirea legăturilor dintre acestea și notele cunoscute, respectându-se astfel mai bine cerințele procesului de formare a noțiunilor.

Definiția substantivului este dată în clasa a III-a în formularea „Cuvintele cu care numim ființe și lucruri se numesc substantive”. În clasa a IV-a se introduce genul proxim „partea de vorbire”, iar în diferența specifică se dau două note noi: „acțiuni și stări sufletești”. În definiția predată în clasa a V-a notele din diferența specifică „ființe, lucruri, acțiuni și stări sufletești” sînt generalizate sub numele de „obiecte”. În definiția din clasa a VI-a

se renunță la generalizarea făcută în clasa a V-a, se enumeră iar notele „ființe, lucruri, acțiuni, stări”, și se introduc câteva noi: „fenomene, însușiri, relații”. E adevărat că asemenea note definitorii noi erau necesare. Nu înțelegem însă de ce s-a trecut la generalizare înainte ca ele să fie cunoscute de elevi. Ca urmare a acestui fapt, în loc ca definiția din clasa a VI-a să decurgă din cea studiată în clasa a V-a, conform principiului continuității, ea decurge din cea studiată în clasa a IV-a.

Mai departe, în formularea folosită în clasa a VII-a, în cadrul diferenței specifice se vorbește și despre „fenomene din natură și relații dintre oameni”, în timp ce formularea folosită în clasa a VIII-a revine la cea din clasa a V-a — „Substantivul este partea de vorbire care se declină și numește obiecte” — introducându-se, ca element nou, flexibilitatea. Prin urmare, definițiile folosite în clasele a VI-a și a VII-a se bazează pe cele din clasa a IV-a, iar cea din clasa a VIII-a pe cea din clasa a V-a. Este evident că nu se respectă principiile continuității și sistematizării ceea ce poate periclita însușirea cunoștințelor.

Aceeași lipsă se constată la pronumele personal. Nici aici definiția folosită în clasa a VIII-a nu o reproduce pe cea din clasa a VII-a, cu adăugirile respective, ci pe cea din clasa a IV-a. Pentru comparație reproducem definițiile din ultimele clase: clasa a VII-a — „Pronumele care desemnează diferite persoane se numește pronume personal”; clasa a VIII-a — „Pronumele care, prin formele lor, fac deosebirea dintre diferite persoane se numesc pronume personale”; în clasa a VII-a pronumele personal „desemnează diferite persoane”, iar în clasa a VIII-a, „face deosebirea între diferite persoane”. Ar fi necesar să se cadă de acord asupra unei formulări unitare.

În definiția verbului predată în clasa a VI-a apare, printre notele definitorii ale diferenței specifice, și „existență”, care dispăre din definițiile folosite în clasele a VI-a și a VIII-a.

S-ar putea oferi și alte exemple de neconcordanță între cerințele procesului de formare a noțiunilor și formularea definițiilor gramaticale. Am vrut doar să ridicăm această problemă și să sugerăm formarea unui colectiv de coordonare a lucrărilor de elaborare a manualelor de limba română pentru școala generală de 8 ani.

GH. SIRETEANU
învățător emerit,
inspector la Secția
de învățămînt
a raionului Hirliu

Din activitatea organizațiilor sindicale

Sprîjin concret, eficient

Școlile din Piatra Neamț înregistrează rezultate tot mai bune în instruirea și educarea elevilor. La obținerea acestor rezultate aduc o contribuție largă comitetul sindicatului învățămînt și birourile grupelor sindicale din școli. Trebuie subliniat în primul rînd sprîjinul dat conducerilor școlilor de către organele și organizațiile sindicale în școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară și în asigurarea bunei frecvențe la cursuri. Ca urmare a acestui sprîjin, în orașul Piatra Neamț nu există nici un copil neșcolarizat.

În același timp, birourile grupelor sindicale din școlile orașului acordă o atenție deosebită sprîjinirii învățătorilor și profesorilor în buna pregătire a lecțiilor, în ridicarea conținutului științific al acestora, în sporirea eficienței lor. În acest scop membrii de sindicat le-au fost recomandate spre lectură lucrări de metodică, articole din presa pedagogică etc. Preocupările în această privință s-au împletit cu interesul pe care organele sindicale din școli îl acordă sprîjinirii cadrelor didactice în direcția modernizării predării. În acest scop conducerile școlilor au fost ajutate să asigure folosirea tuturor mijloacelor audio-vizuale de care dispun și s-au inițiat acțiuni pentru răspîndirea experienței celor care utilizează cu bune rezultate aceste mijloace.

O preocupare deosebită a comitetului sindicatului învățămînt din Piatra Neamț este îndreptată asupra tinerelor cadre de învățători și profesori. Pentru sprîjinirea acestora în ridicarea măiestriei lor pedagogice s-a alcătuit un colectiv de pedagogi cu experiență bogată, care îi ajută în mod permanent, dîndu-le îndrumări concrete.

MARIA SPRINCEANĂ
Piatra Neamț

Forme variate de activitate

Sub îndrumarea organizației de bază P.M.R., grupa sindicală de la Școala de 8 ani nr. 12 din Cluj se preocupă în mod sistematic de ridicarea nivelului muncii instructiv-educative.

Pe lângă acțiunile de sprîjinire a activității comisiilor metodice, îndreptate spre folosirea unor forme variate ale schimbului de experiență cu scopul de a se populariza cele mai înaintate metode și procedee de predare, grupa sindicală întreprinde și unele

acțiuni proprii care, fără a se suprapune muncii metodice din școală, o ajută să se ridice la nivelul cerințelor actuale.

Așa, de exemplu, de curînd membrii de sindicat au participat la un reușit simpozion care a debătut tema „Valoarea educativă a lecțiilor”. În cadrul simpozionului organizatorul grupei sindicale, tov. Savu Munteanu, a prezentat un material întocmit cu sprîjinul Institutului de perfecționare a cadrelor didactice din Cluj. Au urmat apoi expuneri care au popularizat experiența înaintată în acest domeniu.

În planul de muncă al grupei sindicale de la Școala de 8 ani nr. 12 din Cluj sînt prevăzute și alte acțiuni asemănătoare. Astfel, la cererea membrilor de sindicat, grupa sindicală a sugerat să se organizeze o demonstrație practică de mînuire a mijloacelor moderne audio-vizuale, care va fi întregită de o expunere asupra valorii instructiv-educative a acestor mijloace.

Prof. VALER MIRCEA ALBU
Cluj

Bogată activitate culturală

Echipa de teatru a Sindicatului învățămînt din orașul Botoșani desfășoară o bogată activitate culturală în rîndurile oamenilor muncii.

Participînd intens la activitatea culturală din cadrul campaniei electorale, echipa de teatru — formată din învățători și profesori ca Maria Boriceanu, Luiza Scheletti, Dumitru Strungaru, Ion Poșa, Gheorghe Scheletti, Ștefan Bodrug, Ioan Bobu și Maria Frumosu — s-a deplasat la căminele culturale din Dorobanți, Trușești, Cristești, Cucorani, unde a prezentat în fața a peste 2000 de oameni ai muncii spectacole care s-au bucurat de aprecieri călduroase.

De curînd echipa a pregătit un spectacol cu piesa „Punctul culminant”, comedie în trei acte de Gheorghe Vlad, al cărei conținut se referă la problemele întăririi și înfloririi cooperativelelor agricole de producție, la dezvoltarea și apărarea avuturii obștești, la formarea conștiinței înaintate a omului nou.

În viitor echipa va continua să se deplaseze și să susțină spectacole și pe scenele altor cămine culturale din cuprinsul regiunii Suceava.

Prof. EMIL ANTONOVICI
Botoșani

Cu încredere și entuziasm

(Urmare din pag. 1)

desăvîșirii construcției socialiste are loc lărgirea continuă a democrației socialiste. Participarea tot mai intensă și mai largă a celor ce muncesc la conducerea treburilor publice este înlesnită de întreaga organizare a vieții social-economice și politice a țării. „Este o realitate esențială a vieții social-politice din țara noastră — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — lărgirea continuă a democratismului orînduirii noastre, care, în forme multiple, asigură participarea largă, activă și entuziastă a maselor la conducerea construcției economice și culturale”.

Orînduirea socialistă asigură poporului muncitor cele mai largi drepturi și libertăți, care au la temelie lor eliberarea definitivă de exploatare, trecerea puterii politice în mîinile maselor. În opoziție cu democrația burgheză, democrația socialistă pune capăt discordanței dintre proclamarea libertăților și drepturilor democratice și înfăptuirea lor reală. Generațiile mai vîrstnice își aduc aminte că, pe vremea dominației burghezo-moșieresti, oamenii muncii nu aveau nici un cuvînt de spus în treburile statului. Astăzi, din organele puterii de stat — de la Marea Adunare Națională pînă la sfatul popular comun — fac parte, ca aleși reali ai poporului, muncitorii, țărani, intelectuali legați de popor.

Poporul nostru întîmpină importantul eveniment politic în viața țării, alegerile de deputați de la 7 martie, cu un bilanț rodnic, încrezător în perspectivele luminoase ale viitorului. Insuflețiți de luminoasele perspective care li se deschid, oamenii muncii de la orașe și sate își consacră în continuare energia și priceperea desăvîșirii construcției socialiste. Sub steagul glorios al Partidului Muncitoresc Român, clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea pășesc înainte strîns unite în lupta pentru înflorirea și prosperitatea României socialiste.

Studiu în bibliotecă

Bibliotecile claselor

Pentru ca biblioteca școlară să-și atingă cit mai bine scopul de a contribui la consolidarea și lărgirea cunoștințelor elevilor, ea trebuie să vină în contact cu cit mai mulți cititori. Un procedeu indicat pe această linie îl constituie organizarea bibliotecilor de clasă, conduse de colective de elevi bine pregătiți, adevărați propagandiști ai cărții.

Organizarea în bune condițiuni a bibliotecilor de clasă se poate realiza în trei etape, în fiecare dintre ele folosindu-se procedee diferite, corespunzătoare stadiului de pregătire a elevilor pentru această acțiune. Astfel, prima etapă va fi rezervată selecționării și pregătirii unor elevi care să-l ajute pe bibliotecar în munca sa de propagandă cu cartea, de recuperare a cărților împrumutate și de pregătire a materialului pentru lecții și orele de dirigenție. În această etapă activitatea este centralizată la biblioteca școlii, elevii fiind doar elementele de legătură cu colectivele claselor respective. Li se va putea încredința însă sarcina de a desfășura muncă de lămurire în rîndurile colegilor lor pentru a se înscrie ca cititori la biblioteca școlii, de a aduce la cunoștința clasei — prin anunțuri scrise și verbale — zilele și orele cînd este programată pentru împrumutarea cărților de la bibliotecă, de a populariza cărțile noi, de a controla starea în care se găsesc cărțile la restituire (înainte de a fi prezentate bibliotecarului sau în prezența acestuia), de a verifica fișele de cititori ale clasei, pentru a constata dacă nu s-a depășit timpul reglementar de deținere a cărților. În același timp, elevii responsabili pe clase pot ajuta la pregătirea materialului documentar și ilustrativ pentru lecții și orele de dirigenție, pot ține un caiet de sugestii ale elevilor în legătură cu publicațiile ce-i interesează, pot iniția o acțiune de reparare și îmbrăcare a cărților împrumutate de elevii clasei respective. Pentru ca responsabilii să poată face față în bune condiții acestor sarcini și spre a se evita supraîncărcarea, este bine să li se recomande să-și formeze la rîndul lor un colectiv pe clasă.

În cea de-a doua etapă responsabili pe clasă și colectivele lor de prieteni ai cărții acționează întrucîtva mai independent, sub controlul bibliotecarului și sub îndrumarea și supravegherea dirigintelui, învățătorului sau a unui profesor care colaborează cu bibliotecarul. Responsabilul, care face legătura directă între biblioteca școlii și clasă, ia în

primire de la bibliotecar, pe baza unei liste, cărțile necesare clasei și fișele de cititori ale colegilor săi. El le împrumută acestora, sub supravegherea învățătorului, dirigintelui sau profesorului, cărțile solicitate. Cărțile primite de la biblioteca școlii și cele restituite de elevi care n-au fost solicitate de alții și împrumutate se vor preda imediat bibliotecii școlii. Procedîndu-se astfel nu este nevoie de dulap special pentru depozitarea cărților în clasă.

Responsabilul clasei contrasemnează fișele de cititor — după ce au fost semnate de elevii care au împrumutat cărți — și le predă bibliotecarului școlii, pentru a fi așezate la loc în fișier. Bibliotecarul va avea evidența cărților predate fiecărui responsabil, prin cercetarea fișelor de cititor pe care le primește și prin verificarea stocului de cărți ce i se înapoiază de către responsabili, chiar în momentul cînd aceștia se prezintă cu ele.

Membrii colectivului clasei controlează starea cărților la restituire, consemnează datele necesare în fișele de cititor ale celor ce împrumută cărți și înapoiază aceste fișe responsabilului clasei, pentru a le contrasemna și a le preda bibliotecarului. Tot ei completează caietul cu numele elevilor clasei — chiar în momentul împrumutării — la fila destinată fiecărui elev în parte. Ei trec aici numele autorului, titlul cărții, data împrumutării și pe aceea a restituirii. De asemenea, ei menționează datele necesare în caietul cărților, unde fiecărei cărți intrate în circuitul clasei, i s-a destinat o pagină. Aici se notează autorul, titlul cărții, editura, anul apariției, numărul paginilor etc., precum și numele elevilor care au citit-o, data împrumutării și cea a restituirii. Caietul elevilor și caietul cărților, ca și caietul de sugestii ale elevilor referitoare la cărțile ce-i interesează, rămîn permanent în clasă, fiind păstrate de responsabilul clasei sau de un elev din colectiv.

În cea de-a treia etapă se organizează nemijlocit bibliotecile de clasă, cu conducere și activitate proprie. Numai îndrumarea, aprovizionarea cu cărți și controlul rămîn în sarcina bibliotecarului școlii. Și acum fișele de cititor vor fi înapoiate bibliotecii școlii, cărțile însă se vor depozita în dulapul de bibliotecă al clasei, păstrîndu-se cite un exemplar din fiecare titlu la operele care sînt necesare profesorilor în timpul orelor de curs. Împrospătarea fondului de cărți se va face, cînd necesitățile o cer, prin înțelegere între bibliotecar și res-

ponsabil, care va avea un registru repertor unde se vor menționa, în ordinea alfabetică a autorilor, cărțile primite de la bibliotecă sau prin donații (acestea din urmă după ce au fost verificate și fișate de bibliotecar). În registrul clasei bibliotecarului școlii va consemna în dreptul fiecărei cărți data predării și a primirii cărții respective, responsabilul clasei putînd astfel oricînd să aibă evidența fondului, pe baza acestui registru și a caietului elevilor.

Bibliotecile claselor trebuie să aibă o listă de probleme din diferite specialități: istorie, geografie, științele naturii, fizică, chimie, lingvistică, beletristică și, acolo unde e posibil, reviste de știință, tehnică, literatură, sport etc., ca și ziare. Se vor găsi aici opere ale autorilor din programa școlară, ca și cărți în afara programei, corespunzătoare vîrstei și cererilor selecționate ale elevilor. Pe lângă opere din literatura noastră în bibliotecile claselor se vor afla opere din literatura străină științifică și beletristică, (antice, clasice sau contemporane), traduse sau în original, dicționare, enciclopedii etc.

Bineînțeles, întreaga activitate a bibliotecii clasei se va desfășura sub îndrumarea învățătorului, a dirigintelui sau a unui profesor. La rîndul său, bibliotecarul școlii nu va uita nici o clipă că ei trebuie — în primul rînd — să conducă, să îndrumeze și să controleze activitatea tuturor bibliotecilor de clasă.

Biblioteca clasei contribuie la buna desfășurare a procesului instructiv-educativ punînd cu promptitudine la îndemîna corpului didactic cărțile de care are nevoie, aprovizionîndu-i la timp pe elevi cu material literar necesar etc. Totodată, pe baza caietului elevilor se poate constata volumul și ritmul lecturii fiecărui elev, iar pe baza caietului cărților circulația lor (care sînt preferate). Analizîndu-se cuprinsul acestor caiete se pot desprinde concluzii interesante asupra motivelor pentru care elevii preferă anumite cărți, cadrele didactice putînd astfel să dirijeze în sensul voit interesele elevilor.

În cadrul bibliotecilor de clasă se pot organiza multiple forme de propagandă a cărților și de îndrumare a studiului individual, printre care o mare eficiență o are schimbul de experiență între elevi în domeniul organizării lecturii.

CĂRȚI

Metodica predării limbii române

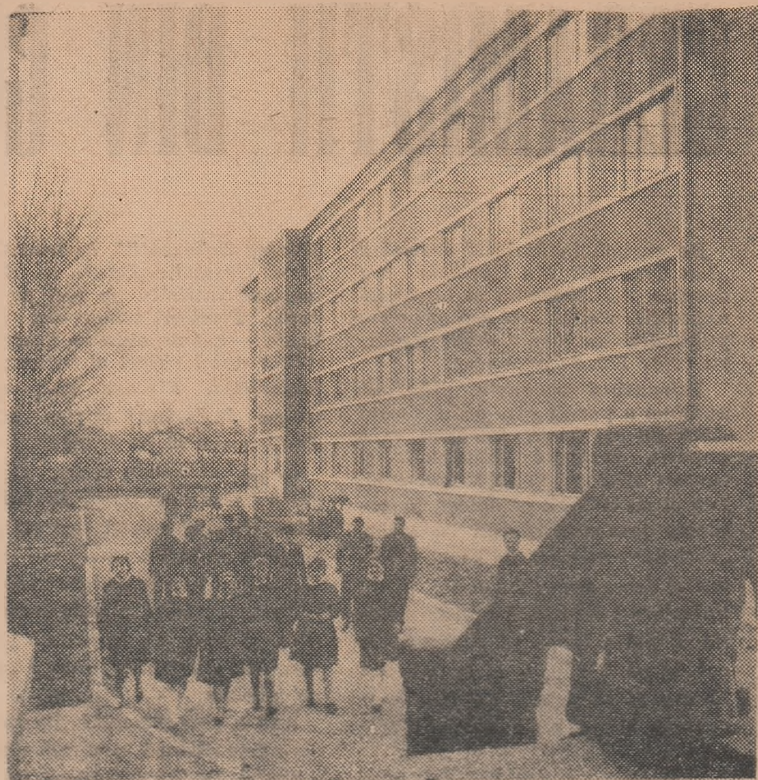
Semnată de prof. dr. I. Berca lucrarea este primul volum al cursului de Metodica a predării limbii române la clasele I-IV ținut cu studenții secției de pedagogie de la Universitatea din București.

În primele cinci capitole lucrarea tratează metoda predării citit-scrisului („Cerințele lingvistice și psihologice ale predării citirii și scrierii la începători”, „Istoricul metodelor de predare a citit-scrisului”, „Perioada preabecedară, conținutul și sarcinile ei”, „Perioada predării abecedarului”, „Perioada postabecedară de predare a citirii și scrierii”). Partea a

două se oprește asupra metodei predării citirii („Calitățile citirii și mijloacele formării lor”, „Citirea explicativă a textelor cu conținut practic științific”, „Citirea explicativă a textelor cu conținut literar”, „Particularitățile citirii diferitelor genuri de opere literare”, „Repetarea materiei la lecțiile de citire explicativă”, „Folosirea manualului de limba română”, „Lectura în afara clasei”).

Lucrarea, care se adresează în primul rând studenților, oferă informații utile și pentru activitatea celor ce muncesc la catedră.

C. V.

Clădirea centrului școlar agricol din Drăgășani.

Concurs de manuale

Consiliul Superior al Agriculturii, în baza aprobării, Ministerului Învățământului, anunță scoaterea la concurs a următoarelor titluri de manuale:

2. Electrotehnica și aplicațiile ei în agricultură, anul II, 14 coli.
3. Reparații la tractoare, mașini și instalații agricole, anul III, 17 coli.

A. PENTRU ANUL 1966

I. Școli profesionale de mecanici agricoli

1. Studiul materialelor și mașini unelte, anul I, 14 coli.
2. Tractoare, anul II, 20 coli.

II. Școli tehnice de maștri mecanici agricoli

3. Reparații la tractoare, mașini și instalații agricole, anul II, 18 coli.

III. Școli tehnice agricole și horticole

4. Culturi irigate, anul III, 13 coli.
5. Topografie, anul III, 17 coli.
6. Viticultura, anul III, 26 coli.
7. Agrofitehnice și culturi irigate, anul I, 29 coli.
8. Zootehnie — școli horticole, anul III, 14 coli.

IV. Școli tehnice veterinare

9. Anatomia și fiziologia animalelor domestice, anul I, 25 coli.

10. Tehnologia și controlul produselor de origine animală, anul III, 14 coli.

11. Igiena animalelor domestice, anul III, 16 coli.

V. Școli tehnice de contabilitate agricolă

12. Drept și legislație agricolă, anul II, 9 coli.

13. Drept și legislație agricolă, anul III, 15 coli.

14. Finanțe-credit, anul I, 10 coli.

15. Organizarea și planificarea unităților agricole socialiste, anul IV, 12 coli.

B. PENTRU ANUL 1967

I. Școli profesionale de mecanici agricoli

1. Tractoare, anul III, 15 coli.

II. Școli tehnice de maștri mecanici agricoli.

III. Școli tehnice agricole și horticole.

4. Agricultură generală, anul I, 26 coli.

5. Protecția plantelor, anul II, 13 coli.

6. Legumicultură, anul II, 15 coli.

7. Fitotehnie, anul II, 23 coli.

IV. Școli tehnice veterinare

8. Zootehnie, anul I, 12 coli.

9. Alimentația animalelor domestice, anul II, 16 coli.

10. Bolile infecțioase ale animalelor domestice, anul II, 20 coli.

11. Boli chirurgicale, anul III, 25 coli.

V. Școli tehnice de contabilitate agricolă

12. Contabilitate, anul II, 30 coli.

13. Statistică agricolă, anul II, 15 coli.

14. Finanțe-credit, anul II, 10 coli.

15. Finanțe-credit, anul III, 13 coli.

La concurs pot participa individual sau în colective de autori cadrele didactice din învățământul agricol de toate gradele, oameni de știință și specialiști din producție și din institutele de cercetare, care activează în domeniul specialității pentru care se elaborează manualul.

Înscrierea se face la Secția de învățământ și propagandă din Consiliul Superior al Agriculturii.

Termenul de înscriere la concurs în condițiile art. 4 și 7 din instrucțiunile de concurs expiră la 15 martie 1965.

Instrucțiunile de concurs pot fi consultate la consiliile agricole regionale, trusturile Gostat, stațiunile experimentale agricole și la direcțiile școlilor profesionale și tehnice agricole.

Informații suplimentare se pot lua de la Secția de învățământ și propagandă a Consiliului Superior al Agriculturii, care poate trimite la cerere instrucțiunile de concurs și programa școlară a manualelor.

CONCURS

Institutul pedagogic de 3 ani din Pitești anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1) conferențiar la disciplina zootehnie, poz. 3 din statul de funcțiuni și personal al catedrei de științe agricole de la Facultatea de științe naturale;

2) conferențiar la disciplina pedagogie generală și istoria pedagogiei, poz. 3 din statul de funcțiuni al catedrei de pedagogie-psihologie.

Cererile se vor înainta rectoratului Institutului pedagogic de 3 ani din Pitești, str. Gh. Doja nr. 41, în termen

de o lună de la data publicării prezentului anunț, însoțite de următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului; certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale, eliberat de instituția la care își are funcția de bază, sau recomandarea șefului de catedră în cazul când candidatul funcționează în învățământul superior; certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează; memoriul de activitate didactică și științifică semnat de candidat.

Metodica predării limbii și literaturii române

Apărută recent, lucrarea semnată de C. G. Chiosa cuprinde în introducere câteva considerații asupra metodei ca disciplină pedagogică în general, a metodei limbii și literaturii române în special, precum și o succintă trecere în revistă a istoricului problemei. În continuare lucrarea tratează metoda predării limbii române.

Sînt abordate apoi predarea lecturii literare (studiul textului literar la clasele V—VIII, compu-

nerile, predarea noțiunilor de teorie literară), predarea istoriei literaturii române (de exemplu lecțiile de comunicare a cunoștințelor de istorie a literaturii române, repetarea materiei la istoria literaturii române), studiul literaturii în afara clasei și a școlii.

Metodica predării limbii și literaturii române pune astfel la dispoziția profesorilor material în sprijinul predării.

N. T.

A apărut

„REVISTA DE PEDAGOGIE”

nr. 1, ianuarie 1965

În sumar:

Vasile Bunescu și Stela Popescu: Cercetări privind însușirea unor categorii ale filozofiei marxist-leniniste în școala medie.

V. Caraba și E. Istrate: Unele aspecte metodice ale activității de informare politică a pionierilor. S. Eschenasy, St. Popescu, Gh. Goldis: Observații medico-psihopedagogice cu privire la semi-internele școlare.

E. Boșcan, E. Boharu, B. Jakab, I. Mateescu, I. Olariu: Progresul la învățatură al elevilor cu tulburări de vorbire din clasele mici.

Emil Domocoș: Despre Tratatul de pedagogie scris de Iosif Moesiadacul.

Gheorghe Sireteanu: Probleme ale orelor de dirigiență.

Vasile Popeangă: Despre activitatea directorului privind îndrumarea și controlul procesului de învățământ.

Eugenia Maruteanu: Predarea aritmeticii în primele clase cu ajutorul abacului cu bețișoare.

Maria Toader: Din experiența mea de diriginte la clasa I.

M. Filipoiu: Organizarea activității elevilor în cercurile de matematică.

Ion Modoran și Mihai Timoffe: Cea de a V-a sesiune științifică a Institutului de științe pedagogice.

Didina Bărbulescu: Dezvoltarea învățământului în R.S.F. Iugoslavia.

*** Tematica Revistei de pedagogie pe anul 1965 și de perspectivă.

ERATĂ

În anunțul referitor la Concursul pentru elaborarea de manuale școlare și metodici, apărut în nr. 791 din 26 februarie 1965, pag. 6, capitolul „Manuale pentru învățământul de cultură generală”, rubrica „Lecțiile de probă”, pentru manualele de limba rusă, limba franceză și limba engleză — clasa a V-a, punctul 1, se va citi: Din tema „Patria noastră” lecția: „Satul nostru de astăzi”.

„Lecturi pedagogice”

Rod al experienței unor cadre didactice fruntașe în munca de instruire și educare a tinerei generații, culegerea de față cuprinde o serie de studii prezentate la cea de-a patra sesiune centrală a „lecturilor pedagogice”.

O parte din materialele incluse în culegere prezintă metode și procedee noi de predare a unor obiecte de învățământ. Așa este, de exemplu, lucrarea „Predarea subordonatelor circumstanțiale de cauză, de scop, condiționale”, de prof. Ștefania Popescu. Materialul „Predarea funcției de gradul II”, de prof. Margareta Boer, prezintă unele soluții de modernizare a predării algebrei în clasa a IX-a, iar „Aspecte metodice ale demonstrației pe bază de experiențe în predarea fizicii”, de prof. A. Ne-gulescu și N. Stănescu, indică, printre altele, unele căi și procedee noi pentru valorificarea mun-

cii independente a elevilor la acest obiect de învățământ.

Lucrările „Folosirea materialului de istorie locală pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar” de prof. Paul D. Popescu, „Cum orientez și îndrum munca colectivului pedagogic al școlii pentru cultivarea dragostei elevilor față de locul natal”, de prof. Tit Liviu Lascu și „Contribuția dirigintelui la formarea conștiinței și conduitei morale a elevilor, de prof. I. Dumitrescu, reflectă preocupările de ordin educativ ale cadrelor didactice.

În acest fel, culegerea „Lecturi pedagogice”, constituie un izvor de idei și sugestii interesante pentru activitatea învățătorilor și profesorilor.

E. ISTRATE

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

În urma propunerilor făcute de unii profesori și învățători și unele secții de învățământ raionale și regionale, Ministerul Învățământului a aprobat ca tema care se va dezbate la consfătuirile raionale ale personalului didactic din septembrie a.c. să fie: „Rolul și metoda folosirii materialului didactic în scopul mării eficienței lecției”.

Se recomandă personalului didactic să studieze această temă cu toată atenția și, pe baza experienței la catedră, să se pregătească pentru a participa la dezbaterile ce se vor purta pe marginea referatelor prezentate în ședințele pe secții ale consfătuirilor raionale.

CERAMIȘTII DIN GHEBOAIA

De curind, în foaierea teatrului „Ion Creangă” din Capitală s-a deschis o interesantă și originală expoziție. Pentru ca s-o prezinte publicului, au venit chiar creatorii celor 170 de exponate.

Infruntând troienele albe, un autobuz a pornit într-o dimineață dintr-un sat de pe Bărăgan și a poposit, încărcat de zăpadă și țurțuri sticloși, în fața teatrului. Din el au coborât gălăgioși, în cojocel groase și căciuli miștoase, „artiștii”: treizeci de școlari, băieți și fete, din Gheboia. Erau îmbujorați de frig, dar și de emoție. E puțin lucru să vii dintr-un sat de pe Bărăgan, să ai 5, 9 sau 12 ani și să-ți vezi operele prezentate într-o expoziție în Capitală?

Școlarii au intrat în holul spațios al teatrului. Cele 170 de plăcuțe de ceramică, rodul muncii lor pline de pasiune, erau aduse de mult și aranjate frumos pe pereți. În fața acestor lucrări cunoscute, familiare și dragi, s-au simțit deodată în largul lor. La fel ca în atelierul plin de lut, de culori și plăcuțe din Gheboia. Simplu, firesc, micii artiști au început să vorbească numeroșilor vizitatori, elevi din școlile Capitalei, despre munca lor, să împărtășească din minunatele taine ale artei ceramicii, să-și prezinte creațiile.

Sursa de inspirație le-a fost una singură: satul lor, cu obiceiurile lui străvechi, cu florile, cu copacii și păsările sale, cu casele noi răsărite pe ulițe, cu școala mare și frumoasă, cu tractoarele care brăzdează câmpul, cu întreaga viață fericită pe care o trăiesc locuitorii lui mari și mici.

Iată o plăcuță de pe care se desprinde o siluetă suplă de femeie,

„Mama înflorează”, își intitulează Elena Costache pictura sa. Este o imagine întâlnită pe zeci de plăcuțe. Fiecărui școlar din Gheboia — sat de olari — îi este familiar acest obicei al înflorării farfuriilor. Fiecare și-a văzut mama „înflorind” și și-o reprezintă astfel și în desenele lor.

Lingă un panou mare, Gheorghiuța Uțina — o fetiță deosebit de talentată și sensibilă — arată unui grup de școlari bucureșteni lucrările sale. Gheorghiuța are preferință pentru pășuni, pentru fluturi și gize. Plăcuța ei, intitulată „Bufnițe din Gheboia”, este deosebit de izbită.

Iată o altă plăcuță, rotundă, pe care este pictată în culori gingașe o floare. De jar înăprejur, încrustat în ceramică, un nume la fel de gingaș: „Nucușoara”. E numele autoarei, fetița cu păr aurii și ochi de cicoare care s-a desprins din mijlocul colegilor săi spre a-și prezenta creația. Alături, colegul ei Mihai Cheleau portestește celor din jur că cel mai mult îi place să picteze sunete, mașini și tractoare, cum de fapt se și vede pe plăcuțele sale. Și totuși vorbesc cu încredință despre atelierul acela mare, amenajat sub un șopron, din Gheboia.

Cum a început să facă activitatea lor? Total norocoie de la pasiunea pe care școlarii din Gheboia o au pentru desen. Moștenind o veche tradiție a părinților lor, meșteri lucrați ai urcișoarelor și farfuriilor de ceramică, ei își petrec în mare parte timpul lor liber desenând. Desenează pe orice: pe caiete, pe zăpadă, pe nisip, pe lutul moale.

Intr-o zi din anul trecut, prin

iunie, câțiva profesori din școală, împreună cu inginerul agronom, îndrăgostit și el de această artă, s-au gândit să înființeze un cerc de ceramică prin care să ridice nivelul artistic al secularei îndeletniciri a olăritului. Calea cea mai sigură, cea mai ușoară, era formarea tineretului. Deci, un cerc de ceramică pentru copii. Trebuia găsit însă un artist, un om pasionat, care să vină aici, în mijlocul lor, pentru ca să stimuleze talentul acesta nativ, să-l cizezeze, să-l ridice la nivelul artei. L-au găsit în persoana sculptoriței Ana Cordoneț. Impresionată de sensibilitatea, de gingășia și spontaneitatea desenelor copiilor, sculptorița Ana Cordoneț, timp de patru luni de zile aproape că și-a mutat domiciliul din București la Gheboia. „Mi-a fost de ajuns — spunea ea — să lucrez o singură dată cu acești copii frumoși și talentați ca să nu mă mai pot deslipi de ei”. Așa a început activitatea cercului. La început veneau doar câțiva elevi. În scurt timp, însă, atelierul s-a umplut. Pământul Gheboiei pune la dispoziția micilor creatori material de lucru din abundență: lut cît lumea, culori naturale la fel. După mai puțin de două luni, cercul de ceramică a organizat prima sa expoziție, pe care a venit să o admire tot satul, ba chiar și mulți vizitatori din satele vecine.

Acum, micii creatori sînt la a doua lor expoziție. Expoziția aceasta are mari semnificații. Ea poartă pecetea zilelor noastre pline de lumină, în care talentele izvorite din popor sînt ajutate să crească, să se împlinescă.

M. ROBEA

CORRESPONDENȚĂ

CAREI

La Școala medie din Carei se acordă o mare atenție orientării profesionale a elevilor. După cum ne informează tovarășii G. Dionisie și P. Pteancu, directorii adjuncți ai școlii, în acest scop se folosesc forme variate: vizite în întreprinderi, întâlniri cu fruntașii în întrecerea socialistă, cu specialiști din diverse domenii. De asemenea, se organizează vizionări de filme și spectacole cu această temă. Bunăoară, elevii claselor a XI-a au vizionat recent spectacolul „Într-un ceas bun”, care pune o serie de probleme ce frământă pe tinerii absolvenți de școală medie. După vizionarea spectacolului, în fiecare clasă s-au organizat, în cadrul orelor de dirigiență, discuții interesante legate de alegerea drumului în viață.

BACĂU

Elevii clasei a V-a de la Școala de 8 ani nr. 8 din Bacău au participat nu de mult, după cum ne comunică prof. Mihai Lupușoru, la o interesantă activitate educativă în cadrul căreia le-au fost prezentate unele aspecte ale artei populare. Astfel, ei au admirat o maramă de borangic, o bundă țărănească cu frumoase motive naționale, reproduceri după picturi, sculpturi și miniaturi vechi care ilustrează gustul artistic și talentul poporului nostru.

VEZENDIU-MARAMUREȘ

Prof. Silviu Oșan ne face cunoscute aspecte din activitatea bogată și eficientă pe care o desfășoară învățătorii și profesorii de la Școala generală de 8 ani din comuna Vezendiu, regiunea Maramureș, în cadrul lectoratelor pentru părinți. Recent a fost discutată la lectorat tema „Scopul și sarcinile educației comuniste”. Bine pregătit, bogat documentat, referatul cu această temă l-a informat pe părinți asupra principalelor aspecte ale muncii de educare comunistă pe care o desfășoară școala, pentru ca ei s-o poată sprijini în mod cât mai eficient.

CÎMPULUNG-MUSCEL

Tovarășul I. Marinescu ne informează că de curind sub conducerea profesorului de geografie și a diriginților, elevii claselor a VIII-a „A” și „B” de la Școala generală de 8 ani din comuna Bughea de Jos, raionul Muscel, au făcut o vizită la stația meteorologică de la Cîmpulung-Muscel, amplasată pe platoul Grui, la altitudinea de 680 m. Vizibilitatea foarte bună a permis elevilor să zărească virfurile munților Leaota și Omul, culoarul Bran, Dobrișul, Păpușa, Iezerul, Ghițu etc., ca și virfurile dealurilor înalte de la sud care închid depresiunea subcarpatică de la Cîmpulung-Muscel. De asemenea, ei au putut vedea la stațiune giruete care indică direcția și viteza vînturilor, termometre de maximă, de minimă și de sol, termografe, barometre, barografe, higrometre, higrografe, pluviometre, pluviografe, un heliograf, un anemometru, un aparat pentru măsurat adîncimea înghețării solului, rigla de măsurare a zăpezii, aparatul pentru măsurarea chiciurii etc. Foarte interesante au fost pentru elevi explicațiile primite de la personalul de specialitate al stației, care le-a arătat cum se verifică aparatele și cum se transmit situații la Institutul meteorologic din București.

GIURGIU

Comisia metodică a diriginților de la Școala generală de 8 ani din Giurgiu, ne scrie tov. Ion D. Pătrașcu, desfășoară o bogată și rodnică activitate menită să contribuie la îmbunătățirea instruirii și educării elevilor. În planul de muncă al comisiei metodice figurează o serie de dezbateri referitoare la discutarea în orele de dirigiență a unor teme cum sînt „Comportarea în timpul orelor de curs”, „Respectul față de avutul obștesc”, „Cum mă pregătesc pentru examene” etc. De asemenea, comisia metodică a diriginților se preocupă de organizarea activităților în afara de clasă și extrașcolare.

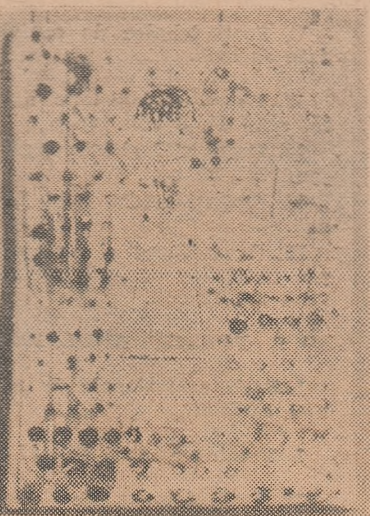
Un loc important îl ocupă în munca diriginților colaborarea cu părinții elevilor, în rîndurile cărora se desfășoară o largă propagandă pedagogică. Iată cîteva probleme ce s-au dezbătut în ultima vreme în adunările și lectoratele cu părinții: „Puterea exemplului părinților în educarea copiilor”, „Rolul educației fizice în dezvoltarea armonioasă a elevilor, în formarea unei comportări disciplinate”, „Educarea voinței elevilor” etc.

BUCUREȘTI

Intr-o scrisoare pe care ne-a trimis-o recent, prof. Cezara Popovici, de la Școala medie numărul 15 din București, ne-a relatat o serie de aspecte din activitatea desfășurată de profesorii de științe naturale din raionul „23 August” din Capitală în vederea sporirii continue a eficienței lecțiilor, a prezentării acestora la nivelul realizărilor științei contemporane.

Printre altele, în scrisoare se arată că profesorii au solicitat în mod deosebit în acest scop, prin intermediul S.S.N.G., sprijinul cadrelor universitare de specialitate. De exemplu, în cadrul ultimei ședințe a cercului pedagogic raional, desfășurată în sala Școlii medii „Mihai Viteazul”, prof. univ. N. Botnariuc, decanul Facultății de biologie de la Universitatea București, a prezentat conferința intitulată „Unele noi orientări în gîndirea biologică actuală”. În cuprinsul expunerii conferințiarului s-a referit îndeosebi la orizonturile noi deschise în biologie, ca urmare a dezvoltării fizicii, chimiei, ciberneticii. Conferința a contribuit astfel în bună măsură la clarificarea unor probleme complexe prevăzute în programa de învățămînt a disciplinelor biologice — variabilitatea și ereditatea, adaptarea și relațiile în cadrul diferitelor biocoenoze etc. — ajutînd la predarea biologiei generale la clasa a XI-a.

Participarea la această conferință a unui număr însemnat de invitați, reprezentanți ai celorlalte cercuri pedagogice raionale din Capitală, a făcut totodată posibilă realizarea unui valoros schimb de experiență în ce privește activitatea cercurilor pedagogice raionale de specialitate și inițierea pentru viitor a unor activități metodic-stiințifice similare într-un cadru mai larg.

„Artiști” din Gheboia și cîteva din lucrările lor

